

Estomihi
J15,1-17
27.2.2022

Pozdrav:

Ve jménu boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Introit:

Co se mělo pro mou vinici ještě udělat a já pro ni neudělal?
Když jsem očekával, že vydá hrozny, jak to, že vydala odporná pláňata?
Čekal právo, avšak hle, bezpráví, spravedlnost, a hle, jen úpění.

Píseň: 2

Čtení: Ž80,9-20

Píseň: 281

Kázání: J15,1-17

Ještě stále probíhá poslední večeře Ježíše s učedníky. Ještě zbývají poslední slova, kterými Ježíš odhaluje svoji totožnost s Otcem v nebesích. *Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce.* Dalo by se říci, že je to velmi pochopitelný a jasný obraz.

Vinice, hrozny, víno patří k obrazům důvěrně známým ze Starého zákona. Dobrá sadba vinné révy z Izajášova proroctví je krásným podobenstvím o Hospodinu a jeho lidu. Ježíš tento obraz mění. On sám je tou sadbou, která nezaschla, nevydala plané kyselé hrozny, nýbrž vydává dobré ovoce. Pozoruhodné je, že nyní na této sadbě rostou jen ratolesti, které nesou ovoce. Bůh, jako vinař, sám chrání ratolesti plodné oproti ratolestem uschlým tím, že odřezává to, co je suché. Je zde součinnost mezi vinařem, který kmen čistí, a kmenem, který vyživuje ratolesti. Obě vede k jediné věci, aby ratolesti nesly dobré ovoce.

Ježíš toto podobenství o vinaři, vinici, kmeni a sklizni říká učedníkům, nám, i celé shromážděné církvi. V chodu je poslední večeře s jeho učedníky. Ježíš připravuje učedníky na to, až tu nebude. Připravuje je na to, že jeden zradí, další jej pověsí na kříž. Připravuje je na to, že odejde ke svému Otci v nebesích. Připravuje se na svou smrt.

Jak neuschnout hrůzou ze smrti, jak neuschnout hrůzou z násilí, jak neuschnout strachem? Jak neuschnout na poušti nelásky a nenávisti a lidské zloby i svévole? Ježíš nejprve

ujišťuje. *Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil.* Tedy už nás tyto temnoty nemohou spoutat, ochromit.

O jaké slovo se jedná? Jedná se právě o slovo o kříži, oběti, tichosti a pokoře. Jedná se o slovo, které má moc, navzdory běsnění, utiřit vše, co na nás doléhá, co nás děsí. Jedná se o slovo o člověčím hříchu a lidské záchraně. Jedná se o slovo o smrti a životu navzdory skutečností lidských démonií.

Toto slovo by však uschlo, zčernalo a nakonec odpadlo, kdyby: *Zůstaňte ve mě, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li při mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti.* Celkem sedmkrát zazní slovo zůstávat, dvakrát v podmiňovacím záporném slova smyslu. Tedy zůstávat. Zůstávat při kmeni, tedy brát životodárné síly z kmene vinné révy, jejíž krev je znakem smlouvy mezi námi a Ježíšem.

Tato životodárná tekutina, proudící jako míza z kmene do posledních výhonků ratolesti, nám rozproudí krev. Pozoruhodnost zůstávání je vlastně pohyb, který nás všechny dává dohromady láskou. Na jedné straně setrvání a na druhé straně dynamický pohyb. Zůstávat při vinném kmeni dobré sadby znamená zůstávat společně v církvi, sboru, prostě tam, kde se společně pije krev hroznů. Zůstávat tam, kde se každou neděli zvěstuje slovo o kříži.

Ježíš napomíná učedníky, ale i nás. Zůstávání v mém společenství, tedy ve kmeni, nejde bez lásky k bratřím a sestrám v obcování sboru. Zůstávání, setrávání v mém slovu závisí na lásce, kterou máte k církvi, k těm, kteří jsou vštípeni ke kmeni, jak jsme zpívali v první písni. Pisatel této písně to moc dobře věděl. Věděl, že sbor, církev se neobejde bez scházení se nad slovem Božím. Církev se neobejde bez společenství, kde se lidé v lásce přijímají, odpouštějí, kde společně vyznávají, kde berou společné odpuštění. Jsou navzájem propojeni láskou ke kmeni, tedy Ježíši Kristu.

Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponesete hojné ovoce a budete mými učedníky. Nadšení, které by mohlo pramenit z toho, že nám Bůh dá vše, za co budeme prosit, pohasne, když tuto větu budeme číst v celém kontextu dané perikopy. Jde pořád o zůstávání, zůstávání při kmeni, zůstávání v Kristově lásce a nesení ovoce – lépe řečeno plodů. Tedy máme nést to, z čeho může vzniknout nový život. Máme žít pro život, nikoli smrt. Máme žít pro odpuštění, nikoli nenávisť a zlobu. O to máme prosit. O zůstávání v lásce Kristově, o zůstávání v církvi, o zůstávání ve slovu, *ktelé jsem k vám mluvil.* Opět z kontextu víme, že jde o slova Ježíšova.

Zachovávejte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. Jako můra u rozpálené pece Boží lásky krouží svědectví apoštola Jana. Láska jako hybatel, který nám dovolí plnit přikázání, navzdory naší nedokonalosti, navzdory lidskému hříchu.

Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činite-li, co vám přikazuji. Tak o takovou lásku se jedná, která je silnější než smrt, jak čteme v Písni písní. Nad takovou láskou se tají dech.

I dnes jsme zváni ke stolu. I dnes, tak jako učedníci, můžeme zažít stolování s Ježíšem Kristem, i se všemi, kteří plní v lásce jeho přikázání, aby zůstávali při kmeni života. Pane, prosíme, dej ať nepohrdáme společenstvím s tebou a se svými bratry a sestrami.

Amen.

Píseň: 256

Poslání:

Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, má, kdo by jej soudil:
Slovo, které jsem mluvil, to jej bude soudit v poslední den.
Neboť jsem nemluvil sám ze sebe, ale Otec, který mě poslal,
přikázal mi, jak mám mluvit a co říci.
A vím, že jeho přikázání je věčný život.

Požehnání:

Milost Pána Jezukrista a láska Boží a účastenství Ducha svatého se všechněmi vámi.

Píseň: 750